

IX. FELHÍVÁS AZ ANTANT HATALMAKHOZ

A cseh nemzet a háború ideje alatt nemcsak várta, az eredményeket, mint ahogy azt néhány semleges tette. Egész múltja, egész történelme megmutatta neki, hogy melyik tábort kell választania. Ahogy a jelenlegi háború az osztrák—magyar állam és dinasztia történetének sorsszerű állomása, ugyanúgy a harc ezen sötét hatalmak ellen a csehek számára logikus és szükségszerű állomása történelmünknek.

Nem volt lehetséges a habozás. Két évvel a háború előtt minden cseh szív egyszerre dobbant, mikor szerb testvéreik dicsőséges győzelmeinek hírért megkapták, és az egész cseh nemzet a legnagyobb lelkesedéssel sietett segíteni jugoszláv testvéreinek. Most a két bűnös kormány Budapesten és Bécsben egy tragikus konfliktusba sodorta a cseheket; katonáinkat Szerbiára küldték, hogy a szlávokat egymással ölessék meg a germánok és a magyarok hasznára. Csak a Habsburgok képesek ilyen embertelenségre. Nem harcolhatunk szerb és orosz testvéreink ellen, nem járulhatunk hozzá Franciaország megsemmisítéséhez.

Hiszen a franciák iránt mindig szeretettel és tisztelettel voltunk. De nemcsak érzéseink, hanem becsületünk is kockán forog. Minden oldalról ellenségekkel vagyunk körülveve, a porosz hadsereg által üldözötve és fenyegetve. Ismerjük a Habsburgokat és tudjuk mi vár ránk, ha Európa elhagy minket a háború után, ha ellenségeink kezébe kerülünk. Úgy lázadtunk fel, ahogy manapság lázadni lehet, és tudjuk, hogy őseink fehérhegyi csata utáni sorsa lenne a mi osztályrészünk is, ha a poroszok és az osztrák—magyarok győznének. Nincs biztos garanciánk felszabadulásunkra, és az antant hatalmak még nem nyilatkoztak nyilvánosan számunkra kedvezően. Nem vártuk meg a garanciákat, mi már korábban hozzájuk csatlakoztunk, mert Husz, Comenius, Kollár, Palacky nemzete nem tudott másként cselekedni.

Ugyanakkor nemcsak azért jövünk Franciaországba, hogy Európához könyörögjünk, hogy ne hagyjon minket a pángermán iga alatt. Amit tettünk, kötelességünként tettük. Azért jövünk, hogy láttassuk, tényekkel, magaviseletünkkel, múltunkkal, hogy milyenek voltak harcaink, és milyenek jelenlegi vágyaink. Kétségbevonhatatlan bizonyítékokkal akarjuk megmutatni Európának, hogy az osztrák—magyarok és a Habsburgok nem tudtak volna másképpen cselekedni, hogy az ellentétes cselekvés érthetetlen

lett volna számukra. Meg akarjuk értetni, hogy bűnöket elkövetni, ez az igazi hagyománya az osztrák—magyaroknak és a Habsburgoknak. Tragikus helyzetünket azért elemeztük itt, mert azt szeretnénk, hogy megértsek mindezek a kegyetlenségek szükségszerűen fognak megismétlődni, hogy az osztrákok, a magyarok, a Habsburgok és a Hohenzollern-ek egyesülni fognak újra, hogy elpusztítsanak és végleg szolgátságba vessenek minket. Miért ne próbálnák meg újra megtenni ezt, ha már 12 évszázada ezt tesszik? Hogyan lehet az egyik pillanatról a másikra igazságosnak, moderátnak, kedvesnek lenni, ha valaki századokon át elnyomó, bűnös, erőszakos és barbár volt? Lehet hogy a mai Európa csodálkozik a Hohenzollern—Habsburg—Coburg koalíció láttán, mi csehek egyáltalán nem vagyunk meglepve. Valóban némi szomorúságot érzünk, amikor azt konstatáljuk, hogy Nyugat-Európa ilyen kevésbé ismeri Bécsét és Budapestet, és sokáig naivan hagyták, hogy szentimentális legendákat meséljenek nekik a schönbruni császárról, és illúziókban ringatták magukat a magyarok lovagias politikájára vonatkozóan.

Szeretnénk megértetni, hogy az egyetlen lehetséges mód, hogy ennek az elnyomó bandának az erejét megtörjük Közép-Európában az, hogy teljesen megsemmisítsük az osztrák—magyar magot, amelyen politikájuk alapul. Kell, hogy Európa megértse ennek a birodalomnak és dinasztiának a történetét. Az állam, amely ilyen szerepet játszott Európa történelmében el kell, hogy tűnjön Európa térképéről. Egy dinasztia, amely feladatát így töltötte be, aki századokon keresztül egyetlen helyes akciót sem tett az egész gyűlöletes politikája során, nem kell, hogy továbbra is birtokosa legyen egy olyan hatalomnak, amelyet csak arra használ, hogy boldogtalanságot okozzon és bűnöket hajtson végre.

Szeretnénk végre megértetni, Ausztria, hogy megmentsse tradícióit és régi karakterét, nem tehet mást, mint hogy kiszolgáltatja magát Poroszországnak. A pángermán eszme a közép-európai helyzet sorsszerű fejlődésének a valódi kifejlődése. Nincs más mód a porosz „Drang nach Osten” megállítására, mint az, hogy meg kell semmisíteni Ausztria—Magyarországot, így egyszer és mindenkorra leverjük a német hegemoniát Európában. Ezenfelül az kell, hogy egy áthághatatlan gátat emeljünk a poroszok ellen, és hogy őket a saját kizárólagos erejük felhasználására korlátozzuk, amelyet könnyen visszatárhathánk, ha újra baljóslatú tevékenységeikbe kezdenek. Ez a gát, mint ahogy fentebb megemlítettük, nagyon könnyen megvalósítható: a független Bohémia — amely északon az egyesült és auto-

nóm Lengyelországra támaszkodna — és Jugoszlávia alkotná, egy folyosó kötné össze őket Magyarországon keresztül. Ez az áthatolhatatlan szláv gát Ausztria szétesése, amit a magyarok saját területükre való korlátozása követne ez 8 millió lakost jelentene, a szláv területekkel elválasztva a németektől egyszer és mindenkorra lehetetlenné tenné, hogy a mostani világhatalmasztrófa újra kirobbanjon.

Ez tehát az, amiről meg akartuk győzni az antant hatalmait. Nekünk cseh—szlovákoknak — akik annyi kemény harcot viseltünk és annyiszor szenvednünk kellett — minden jogunk meg van arra, hogy nemzeti létezésünket, teljesen függetlenül újra kezdjük. Türelmünk, kitartásunk és szüntelen ténykedésünk biztosítékai annak, hogy feladatunk elvégzése nélkül nem fogunk visszavonulni.

Van egy sokkal magasabb koncepciónk az életre nézve. Annak a sorsa, akinek egész létezése alatt három félelmetes szörnyel kell harcolnia — amelyek sohasem hagynak neki egyetlen pillanat nyugodalmat —, nagyon szomorú. Elegünk van ebből a terméketlen harcból. Céljaink sokkal magasabbra mutatnak. Erősen kívánjuk, hogy folytathassuk nagy őseink hagyományait; kívánjuk, hogy egész tevékenységünkkel hozzájárulhassunk az emberiség civilizációs törekvéseihez; szeretnénk versengeni az új szellemi és morális értékek létrehozásában, mindazokkal, akik nem akarnak a barbárok martalékai lenni egy teljesen felszabadított Európában.

Ezért kiáltunk ma mindazokhoz, akik érdekeltek ebben a jóléti műben: „Verjétek szét Ausztria—Magyarországot! Vegyétek el a Habsburgoktól a lehetőséget, hogy gyalázatos szerepüket folytathassák! Szabadítsátok fel az ausztriai szlovákokat! Egyesítsétek a cseh—szlovákokat és a jugo—szlovákokat! Értsétek meg végre érdekeiteket, értsétek meg Európa érdekeit, értsétek meg az emberiség érdekeit!